

вивчення системи внутрішніх і зовнішніх чинників впливу на господарюючий суб'єкт. Як наслідок, відсутність у суб'єктів ефективних управлінських і організаційно-економічних механізмів реагування на зміни зовнішнього середовища та недосконалість методологічного апарату оцінки конкурентних переваг, призводять до низької конкурентоспроможності молокопереробних підприємств.

Маховський Дмитро Валерійович

аспірант Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету, м. Дніпропетровськ

Науковий керівник: д.е.н., професор Вініченко І.І.

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПТАХІВНИЦТВА

На даному етапі економічних перетворень вагома роль належить інноваційному розвитку АПК, зокрема галузі птахівництва. Під ефективною інноваційною діяльністю розуміємо значне підвищення ролі науково-технічного прогресу, підвищення наукового рівня виробництва. Сучасна економічна наука розглядає інновації в контексті економічної теорії технологічних змін. Головним завданням інновацій в птахівничій галузі є зміни технології виробництва, що призводять до підвищення його ефективності за рахунок впровадження досягнень науково-технічного прогресу.

Історичний досвід показує, що економічний розвиток будь-якої економічної формації можливий лише на основі науково-технічного прогресу незалежно від мотивів і сил, які рухають процес виробництва. Збільшити рівень забезпеченості продовольчого ринку продукцією птахівництва належними темпами фактично неможливо за рахунок підсобних господарств населення. Тому птахівництво повинно розвиватись на промисловій основі.

Індустріалізація у птахівництві фактично неможлива без інновацій і науково-технічного прогресу в цій галузі. На даний час у птахівництві триває процес, який спрямований на підвищення ефективності галузі з метою забезпечення якісною продукцією внутрішнього ринку і створення передумов для виходу на зовнішні ринки. Основною умовою цього процесу є інновації.

У птахівництві обмеження у впровадженні інновацій щодо нових видів виробництва продукції птахівництва полягає у неможливості виробництва принципово нових продуктів. Однак, зміни у даній галузі можуть зосереджуватись на врахуванні запитів ринкового середовища, асортименті товарної продукції, покращенні якості продукції. Важливим обмежувальним фактором кардинальних інноваційних змін відносно технології виробництва є масштаб виробництва.

Структура інноваційного потенціалу птахівничого підприємства має такий вигляд: інноваційний потенціал в основних і оборотних засобах, інтелектуальний потенціал, маркетингові ресурси, управлінсько-інфраструктурні ресурси та трудові ресурси.

В економіці підприємства птахівничої галузі інновації можна поділити на чотири види: біологічні, технічні, технологічні та хімічні. Під біологічними інноваціями розуміємо кроси птиці з покращеним біологічним потенціалом та високою продуктивністю. До технічних інновацій відносяться прогресивні технології, засоби механізації та автоматизації виробничих процесів; до технологічних інновацій – виробничі, інформаційні та управлінські технології; до хімічних інновацій – нові засоби та методи боротьби з хворобами.

При розробці напрямів, способів та механізмів модернізації та відтворення технічних і технологічних засобів виробництва продукції птахівництва потрібно враховувати ряд принципів: екологічність виробництва, екологобезпечність щодо різних природно-екологічних та організаційно-економічних умов ведення виробництва продукції птахівництва; економічність; надійність технічних засобів за високих продуктивних показників; відповідність нових техніко-технологічних засобів вимогам комплексної механізації та автоматизації процесів виробництва продукції птахівництва.

Виробництво вітчизняного обладнання для птахівництва має свої переваги. По-перше, птахівництво – високодохідна галузь і інноваційні витрати дадуть швидку віддачу; по-друге – держава матиме можливості підтримати виробництво за допомогою регулюючих функцій, відповідних державних програм, пільгового оподаткування та кредитування; по-третє – створення нових робочих місць. Таким чином птахівництво потребує державної підтримки з метою налагодження випуску технологічного обладнання з урахуванням інноваційних технологій.

З метою вирішення проблеми знешкодження та повної утилізації відходів птахівництва слід провести технічну модернізацію підприємств птахівничої галузі. Потрібно враховувати екологічну безпеку відходів і правильно оцінити екологічні переваги повної утилізації відходів. Опираючись на досвід інших країн, зазначимо, що усі птахівничі підприємства можуть бути безвідходними і високорентабельними. Це можливо завдяки тому, що усі види відходів птахівничих підприємств є вторинною сировиною і при правильному ціноутворенні продаж цієї сировини окупає витрати на її доробку.

Отже, основним завданням управління будь-якою економічною системою є інтенсивне виробництво. Інновації слід розглядати як засіб досягнення інтенсивного розвитку, у т.ч. птахівництва. Ефективна інноваційна діяльність у птахівництві сприятиме позитивній динаміці показників розвитку галузі та дозволить забезпечити високу конкурентоспроможність птахівничих підприємств.

Мельгуй Петр Геннадьевич,

студент специальности 1-250107

«Экономика и управление на предприятии»

факультета предпринимательства и управления

Белорусского государственного аграрного технического университета, г. Минск

Научный руководитель: ст. преподаватель Лукашевич А.В.

УПРАВЛЕНЧЕСКИЕ РЕШЕНИЯ РЕФОРМИРУЕМОГО АПК

Агропромышленный комплекс приобрёл в последние годы новые черты и особенности. В течение непродолжительного периода, промышленность стала производить высокопроизводительные технические средства (посевные агрегаты, энергонасыщенные тракторы и др.), принципиально отличающиеся своими производственно-экономическими характеристиками, что создало предпосылки для усиления дифференциации сельскохозяйственных организаций по производительности труда и конечным показателям.

Очевидно, что и в новых условиях последовательность принятия оптимальных решений в основном сохранится, а именно: на первом этапе – объективный системный анализ функционирования модельного объекта; на втором – планирование или прогнозирование параметров и характеристик объекта, на третьем – обоснование